

Sweden China

**Ett möte mellan svensk och kinesisk samtidskonst
Härnösands konsthall**

Vad är kinesiskt och vad är svenskt? Det är frågorna som snurrar i mitt huvud efter att ha besökt utställningen *Sweden China* på Härnösands konsthall. Att recensera en sådan utställning är att kliva ut på minerad mark. Särskilt som det blir så uppenbart att de västerländska glasögonen inte går att ta av. De 28 deltagande konstnärerna representerar två nationer, två världsdelar med olika traditioner. Gemensamt för de kinesiska konstnärerna i den här utställningen är att de på ett tydligt sätt förhåller sig till de kinesiska konsttraditionerna. De målar blommor, fåglar och landskap med vatten och berg på ett sätt som lätt kan identifieras som kinesiskt. De svenska konstnärerna som valts ut har istället gemensamt att de låtit sig influeras starkt av just kinesisk konst. Utställningen har delats in i tre kategorier: Shanshui (landskap), Huaniao (blommor och fåglar) samt Renwu (människor). Detta är också det kinesiska tuschmåleriets tre genrer.

I blomsterkategorin hittar vi Guo Jings tuschmålning *Mu Dan*, en ljuvlig pion med skära kronblad. Men vid en närmare titt visar det sig att pionens blomblad är formade som övervakningskameror. De rosa kamerorna pekar åt alla håll, ser allt. Blomman är målad på traditionellt vis men kamerorna är ett nytt motiv, ett symptom på ett nytt samhälle. Det blir ett slags diskret protestkonst, inlindad i blomblad. Torsten Jurell lurar ögat på ett liknande sätt i *Vårblommor och katastrof*. Verket består av tre målningar i kinesiskt tusch och akvarell, med små inslag av potatistryck. Den mittersta bilden föreställer stiliserade lila blommor med grå blad. Det vore lätt hänt att bara gå förbi i tron att detta var allt. Men på nära håll syns det att motivet i de två flankerande bilderna inte är mer bladverk, utan rökmoln efter en bombräd. Vad driver dessa konstnärer att dölja sina samhällskritiska budskap i blomblad? Kanske handlar det om att även protester måste få lov att vara vackra. Det finns egentligen ingen motsättning mellan det politiska och det estetiska.

I landskapskategorin fastnar jag särskilt för Mo Tians sparsmakade vyer där moderna gatuskyltar och trafikmärken visar att det handlar om samtida konst och inte tusenårig. I *Parking Place series no.12* syns ett knotigt lövlöst träd intill en väg. Hade det inte varit för en gulsvartrandig bom skulle bilden kännas väldigt tidlös. Mo Tian menar att allt som hör till det förflutna, såsom ren natur och traditionell kultur, rör sig bort från oss. I det lilla häftet som tillhör utställningen skriver han att det naturliga livet ockuperas av moderniseringen och att den hela tiden formar våra liv och våra själar.

En annan av konstnärerna, Chen Si Yuan, skriver i häftet att den kinesiska konstens långa tradition och höga toppar är en tung börda för dagens konststudent. Jag undrar om dagens svenska konststudenter reflekterar lika mycket över hur den europeiska konstens traditioner påverkar dem. Intressant nog synliggör den här utställningen några av dessa traditioner som ofta är osynliga för oss, eftersom de är norm här. Jämförelsevis ser den svenska konsten i utställningen mer rå och kladdig ut, påverkad av modernismens slopade krav på skönhet och teknisk skicklighet. De kinesiska konstnärernas uttryck känns mycket mer disciplinerade och eleganta. Undantagen är just Chen Si Yan som sticker ut med sina ganska grova penseldrag och Wang Jing Xue som förvånar med sina modigt missformade porslinskskulpturer.

Vad är syftet med utställningen? Jag tolkar det som att det finns en önskan att vända på begreppen. Det som normalt presenteras som samtidskonst kanske oftast inte är tuschmåleri på rispapper utan något mer sprunget ur den europeiska postmodernismen.

KONST VÄSTERNORRLAND

Landstinget, Regional Utveckling, 871 85 Härnösand 0611-80214

Red: Mats de Vahl mobil:070-2476939 epost: mats.de.vahl@lvn.se

Den stora förtjänsten med utställningen *Sweden China* är att den utmanar begreppet samtidskonst och att den visar konst från öst som influerar konst från väst, istället för det motsatta.

Text och foto: Alveola Ämting

Volym 2016-05-05